

Deel af Havnen, den indre Havn, har ikke Betydning som Nødhavn, og man kalder derfor denne Deel af Havnen Byens Havn. Men jeg skal oplyse, at der ikke i Frederikshavn er nogen Byhavn eller Communalhavn; hidtil har Havnecommissionen været sammensat af Byfogden, Toldforvalteren og et Par af Communiens Borgere, men man har ikke haft nogen-somhelst Indtægt af Havnen for Byens Vedkommende. Der er en anden mindre Havn, som blev anlagt i Krigsaarene fra 1807—1814, som har en Dybde af 6—7 Fod, hvor i Almindelighed smaa svenske Fisserbaade og enkelte andre Baade søge til, og som man snarere kunde kalde Byens Havn. Paa det Grundrids, som jeg har havt Leilighed til at see, er dette Punkt blevet betegnet som Byens Havn; men det er en Feiltagelse, det er ikke mere Byens Havn end en Havn for alle Andre; den har den samme Bestemmelse og har ikke større Bægt for Byen end det Øvrige. Det ærede Thing vil erindre, at jeg ifjor var saa aabenhjertig at sige, at der i de to sidste Aar ikke havde været Mangel paa Plads for de Skibe, som formedelst Uveir søgte ind i Havnen. Dette blev taget til Indtægt og gav maaffee nogen Anledning til, at en Sum ifjor her blev nægtet. Men naar jeg nu her kan bevise, at det tre Gange i foregaaende Vinter har været Tilfældet, at Havnen har været saa opfyldt af Skibe, at der maatte ligge flere udenfor, saa haaber jeg, at denne Kjendsgjerning dog ogsaa maatte komme tilgode og give Anledning til fortsat Opnuddring. Det ærede Finantsudvalg vil vide, at der ved Dampstøvsquaien steer en Slags Deling af Havnen. Det Stykke, der ligger Nord for Dampstøvsbroen op til Kastelsmuren, er det Stykke, som der her er Tale om, og at det er nødvendigt, at det bliver uddybet og opnuddret, troer jeg allerede at have bevist, og især vil det være nødvendigt, naar der indtræffer Storme og Isslæg. Det

er just denne Deel af Havnen, der især bliver afbenyttet næsten udelukkende af Havarister, der gaae ind for at løse, fjølhales og udbedres. Jeg haaber, at disse to Poster ville blive bevilgede, eller rettere, at Finantsudvalgets Indstillinger under Nr. 2 og 3 ikke ville gaae igjennem. Jeg skal ikke holde videre fast paa Forslaget under Nr. 4, jeg troer, at vi, som det ganske rigtigt blev bemærket af den ærede 8de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Rimestad) og den ærede Minister, have faaet nok deraf og kunne ønske at faae en Ende paa disse kedelige Forhandlinger.

Sfcherning: Naar vi ikke ere komne tilende med Frederikshavns Havn, og rimeligviis heller ikke endnu ville komme tilende med disse „fjedelige“ Forhandlinger, ligger det deri, at vedkommende Havnestyrelse aldrig har fulgt den Vej, som er bleven betegnet den ved de forskjellige Bevillinger. Har man efter dens eget Forslangende og efter en her forelagt Plan bevilget en Steenbro af en vis Brede og til en vis Sum, saa har Bestyrelsen forandret Planen, saa har den gjort Steenbroen en halv Gang saa lang og dobbelt saa bred, og forlanger saa bagefter Penge til en Forlængelse af den samme Steenbro. Naar vi have forlangt at faae at vide, hvorledes Havnen skal være indrettet for at fyldestgjøre de Fordringer, der kunne stilles til den som Nødhavn, faae vi et Forslag, der gaaer ud paa at nedbryde en Bygning, for at der kan blive en skjønnere Udsigt over Havnen. Saalænge Sagen bliver gaaende paa den Maade, saalænge der ikke kommer til at foreligge en klar Opgivelse af, hvor stort et Rum man anseer fornødent for Havnen, og hvilken Bekostning det vil medføre, saalænge vil det være til ingen Nytte, at der bevilges saa en Stump og saa en anden.